

USTAWA

z dnia

2014 r.

o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów¹⁾

Art. 1. Uchyła się ustawę z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera (Dz. U. z 2012 r. poz. 1133).

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.²⁾) w art. 87¹ § 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą uchyła się ustawę z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera oraz zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, ustawę z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ustawę z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr

„1. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności przemysłowej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z 2010 r. Nr 57, poz. 353 oraz z 2012 r. poz. 908) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Osoby wykonujące czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, w tym czynności, o których mowa w ust. 1, polegające na zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, niezatrudnione w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a-5 i 8, powinny posiadać tytuł zawodowy inżynier pożarnictwa lub wykształcenie wyższe na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego uzyskane w Szkole Głównej Służby Pożarniczej lub uzyskać uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu inżynier pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego - inżynier pożarnictwa lub posiadać uprawnienia rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.”,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Osoby niezatrudnione w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a-5 i 8, wykonujące czynności wyłącznie w zakresie wynikającym z ust. 1, powinny posiadać co najmniej wykształcenie średnie i

131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 1621, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854, Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 908, 1254, 1445 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 142 i 403.

ukończone szkolenie inspektorów ochrony przeciwpożarowej lub mieć kwalifikacje do wykonywania zawodu technik pożarnictwa.”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Właściwe urzędy, instytucje, organizacje, przedsiębiorcy lub osoby fizyczne są obowiązane uwzględnić wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej przy zagospodarowaniu i uzbrajaniu terenu.

2. Autorzy dokumentacji projektowej zapewniają jej zgodność z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.

3. Projekt budowlany obiektu budowlanego, o którym mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 6g, w stosunku do którego Państwowa Straż Pożarna w trybie określonym przepisami Prawa budowlanego zajmuje stanowisko przed przystąpieniem do użytkowania obiektu, wymaga uzgodnienia pod względem ochrony przeciwpożarowej z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, zwanym dalej „rzeczoznawcą”, w celu potwierdzenia zgodności zawartych w nim rozwiązań z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.

4. Na wniosek projektanta lub inwestora mogą być uzgadniane z rzeczoznawcą projekty budowlane innych obiektów niż wymienione w ust. 3.

5. Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 3, wymaga także projekt urządzeń przeciwpożarowych, o których mowa w przepisach przeciwpożarowych.

6. Obowiązek spełnienia wymagań ochrony przeciwpożarowej ciąży także na wytwórcy maszyn, urządzeń i innych wyrobów oraz nabywcy licencji zagranicznych lub maszyn, urządzeń i innych wyrobów pochodzących z importu.

7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 6, ciąży również na użytkowniku maszyn, urządzeń i innych wyrobów.

8. Rozpoczęcie eksploatacji nowego lub podlegającego nadbudowie, rozbudowie, przebudowie i zmianie sposobu użytkowania obiektu budowlanego, terenu, maszyny, urządzenia, instalacji albo innego wyrobu może nastąpić wyłącznie, gdy:

1) zostały spełnione wymagania przeciwpożarowe;

2) sprzęt, urządzenia pożarnicze i ratownicze oraz środki gaśnicze zapewniają skuteczną ochronę przeciwpożarową.”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a – 6g w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Funkcję rzeczoznawcy może sprawować osoba, która ukończyła studia wyższe, a ponadto ma odpowiednie przygotowanie zawodowe do sprawowania tej funkcji, polegające na znajomości przepisów prawa i zasad

wiedzy technicznej, dotyczących ochrony przeciwpożarowej, umiejętności stosowania zawartych w nich wymagań oraz doboru zabezpieczeń przeciwpożarowych stosownie do tych wymagań.

2. Rzecznawców powołuje na wniosek przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej i odwołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

3. Za przystąpienie do egzaminu na rzeczoznawcę pobiera się opłatę.

4. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 6b. 1. Nadzór nad działalnością rzeczoznawców sprawuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, przy pomocy komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej w zakresie:

1) zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej rozwiązań potwierdzonych, opracowanych lub wytworzonych przez rzeczoznawców jako zgodne z tymi wymaganiami, a w szczególności uzgadniania przez nich projektów budowlanych obiektów lub wykonywania przez nich ekspertyz technicznych, w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych na terenie województwa;

2) wywiązywania się z obowiązków w zakresie sprawowania funkcji rzeczoznawcy, określonych w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 6g, w odniesieniu do rzeczoznawców zamieszkałych na terenie województwa.

2. W ramach sprawowania nadzoru Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej i komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej mogą żądać od autora projektu budowlanego, którego uzgodnienie pod względem ochrony przeciwpożarowej jest przedmiotem postępowania oraz organów administracji architektoniczno-budowlanej, udostępnienia potwierdzonej kopii tego projektu.

3. Nie wszczyna się postępowania w ramach nadzoru nad działalnością rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych po upływie 6 miesięcy od dnia powzięcia wiadomości o możliwości wystąpienia nieprawidłowości w działalności rzeczoznawcy oraz po upływie 5 lat od:

a) dnia zakończenia robót budowlanych albo zawiadomienia o zakończeniu budowy lub wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego, w przypadkach dotyczących uzgodnienia przez rzeczoznawcę projektu budowlanego obiektu budowlanego,

b) rozpoczęcia użytkowania urządzenia przeciwpożarowego realizowanego w przypadkach innych niż określone w lit. a.

Art. 6c. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działalności rzeczoznawcy w zakresie, o którym mowa w art. 6b ust. 1:

1) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej ma prawo:

- a) udzielić rzeczoznawcy upomnienia na piśmie,
- b) skierować rzeczoznawcę na powtórny egzamin, w celu oceny przygotowania zawodowego do sprawowania funkcji rzeczoznawcy,
- c) odwołać rzeczoznawcę z pełnionej funkcji,

2) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, właściwy dla miejsca inwestycji lub lokalizacji budynku, innego obiektu budowlanego lub terenu, którego dotyczą wykonywane przez rzeczoznawcę czynności, ma prawo do udzielenia upomnienia na piśmie.

2. O skierowaniu rzeczoznawcy na powtórny egzamin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej rozstrzyga w drodze postanowienia.

3. O odwołaniu rzeczoznawcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej rozstrzyga w drodze decyzji administracyjnej.

4. Skierowanie rzeczoznawcy na powtórny egzamin jest równoznaczne z zawieszeniem prawa do sprawowania przez niego funkcji rzeczoznawcy.

5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej odwołuje rzeczoznawcę z pełnionej funkcji również w przypadku, gdy:

- 1) rzeczoznawca pełni tę funkcję pomimo zawieszenia prawa do jej sprawowania;
- 2) po upływie okresu 2 lat od momentu zawieszenia prawa do jej sprawowania, jeżeli w tym czasie nie ustały przyczyny przedmiotowego zawieszenia;
- 3) na wniosek rzeczoznawcy.

6. Osoba odwołana przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z funkcji rzeczoznawcy, w przypadkach o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, nie może przystąpić do egzaminu przed upływem 3 lat od dnia jej odwołania.

Art. 6d. 1. Uzgodnienie projektu budowlanego obiektu budowlanego dokonane przez rzeczoznawcę, polegające na dopuszczeniu rozwiązań projektowych mających istotny negatywny wpływ na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu budowlanego, podlega unieważnieniu przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej właściwego dla miejsca inwestycji lub lokalizacji budynku, innego obiektu budowlanego lub terenu, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.

2. Uzgodnienia rozwiązań zastępczych, o których mowa w przepisach dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie oraz rozwiązań zamiennych, o których mowa w przepisach przeciwpożarowych, dokonuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej właściwy dla miejsca inwestycji lub lokalizacji budynku, innego obiektu budowlanego lub terenu w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 6e. 1. Rzeczoznawca zobowiązany jest do podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej sprawuje nadzór nad podnoszeniem kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawcę.

3. Rzeczoznawcę, który nie potwierdził realizacji obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych zawiesza się w prawie do sprawowania przez niego funkcji rzeczoznawcy.

Art. 6f. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej i komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej ogłaszają wykaz rzeczoznawców w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu.

Art. 6g. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje obiektów budowlanych, które wymagają zajęcia stanowiska przez Państwową Straż Pożarną przed przystąpieniem do użytkowania obiektu i których projekty budowlane wymagają uzgodnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3;
- 2) szczegółowe zasady, tryb i zakres dokonywania uzgodnień projektu budowlanego lub projektu urządzenia przeciwpożarowego przez rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz tryb dokonywania uzgodnień rozwiązań zamiennych i zastępczych przez komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) szczegółowe zasady dokumentowania praktyki zawodowej oraz wykonywania czynności, o których mowa w art. 6a ust.1 pkt. 1;
- 4) szczegółowe zasady i tryb powoływania i funkcjonowania komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 6a ust. 2, oraz jej udziału przy powoływaniu rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych;
- 5) szczegółowe zasady i tryb powoływania i odwoływania rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz zawieszania prawa do sprawowania funkcji

rzecznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych i przywracania tych praw;

- 6) szczegółowe zasady i tryb weryfikacji i potwierdzania podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych;
- 7) szczegółowe zasady i tryb nadzorowania działalności rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych;
- 8) szczegółowe zasady i tryb prowadzenia i udostępniania przez rzeczoznawcę uzgodnienia projektu budowlanego obiektu budowlanego;
- 9) wysokość opłat ponoszonych w związku z egzaminem na rzeczoznawcę.”;

4) w art. 16a:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Strażakiem jednostki ochrony przeciwpożarowej może być pracownik, który ma kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażak, technik pożarnictwa, inżynier pożarnictwa.

4. Kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażak obejmują posiadanie co najmniej średniego wykształcenia ogólnego oraz ukończenie szkolenia w zawodzie strażak lub równorzędnego albo uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu strażak w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego strażak.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu technik pożarnictwa obejmują posiadanie wiadomości i umiejętności, potwierdzonych uzyskaniem tytułu technik pożarnictwa albo uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu technik pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technik pożarnictwa.

4b. Kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu inżynier pożarnictwa obejmują posiadanie:

- 1) tytułu zawodowego inżynier pożarnictwa, albo

- 2) posiadanie tytułu zawodowego inżynier, po spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 4, oraz ukończenie szkolenia przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi, o którym mowa w art. 36 ust. 11 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, albo
- 3) wykształcenie wyższe oraz kwalifikacje do wykonywania zawodu technik pożarnictwa oraz ukończenie przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi, o którym mowa w art. 36 ust. 11 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, albo
- 4) uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu inżynier pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego inżynier pożarnictwa.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania kwalifikacyjne, jakie powinni spełniać pracownicy na poszczególnych stanowiskach pracy w jednostkach ochrony przeciwpożarowej;
- 2) rodzaje szkoleń równorzędnych ze szkoleniem w zawodzie strażak;
- 3) zakres oraz formy realizacji szkolenia w zawodzie strażak;
- 4) zakres szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 4 ust 2b;
- 5) podmioty uprawnione do przeprowadzania szkoleń, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz formę i elementy składowe programów szkoleń, oraz tryb ustalania programów tych szkoleń;
- 6) tryb wydawania oraz wzory zaświadczeń i świadectw, stwierdzających ukończenie szkoleń, oraz okres ważności zaświadczeń;
- 7) sposoby potwierdzania oraz zasady i tryb przedłużania uprawnień inspektorów ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 4 ust. 2b

– kierując się: rodzajem zadań wykonywanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a-5 i 8 oraz na stanowiskach, na których wykonuje się czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, koniecznością współdziałania w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, potrzebą zachowania standardów merytorycznych i dydaktycznych szkoleń oraz zapewnienia jednolitości i spójności programów szkoleń w zakresie ochrony przeciwpożarowej.”;

5) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagane uprawnienia do kierowania działaniem ratowniczym, szczegółowe zasady kierowania działaniem ratowniczym i współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej biorących udział w działaniu ratowniczym, z uwzględnieniem prawidłowości prowadzonych działań.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Mianowanie lub powołanie strażaka na określone stanowisko służbowe w Państwowej Straży Pożarnej jest uzależnione od posiadanego wykształcenia ogólnego, kwalifikacji pożarniczych oraz stażu służby albo pracy.

2. Stanowiska służbowe dzieli się na oficerskie, aspiranckie, podoficerskie i szeregowy.

3. Na stanowiskach oficerskich wymaga się posiadania:

- 1) tytułu zawodowego inżynier pożarnictwa, albo
- 2) tytułu zawodowego inżynier oraz kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażak i ukończenie przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk oficerskich w Państwowej Straży Pożarnej oraz ukończenie przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi, albo
- 3) wykształcenia wyższego oraz kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowisk aspiranckich i ukończenie przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk oficerskich w Państwowej Straży

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 239, poz. 1589, z 2011 r. Nr 117, poz. 677, Nr 171, poz. 1016 i Nr 207, poz. 1230 oraz z 2012 r. poz. 664.

Pożarnej oraz ukończenie przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi, albo

- 4) uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu inżynier pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego - inżynier pożarnictwa, albo
- 5) wykształcenia wyższego oraz kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowisk aspiranckich oraz ukończenie przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk oficerskich w Państwowej Straży Pożarnej, albo
- 6) wykształcenia wyższego oraz kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu strażak oraz ukończenie przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk oficerskich w Państwowej Straży Pożarnej.

4. Stanowiska oficerskie, na których wymaga się przygotowania do kierowania działaniami ratowniczymi, mogą zajmować strażacy posiadający kwalifikacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1-4.

5. Na stanowiskach aspiranckich wymaga się posiadania co najmniej wiadomości i umiejętności, potwierdzonych uzyskaniem tytułu technik pożarnictwa po ukończeniu nauki w szkołach Państwowej Straży Pożarnej albo uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu technik pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technik pożarnictwa.

6. Na stanowiskach podoficerskich i szeregowych wymaga się posiadania co najmniej kwalifikacji wymaganych dla zawodu strażak.

7. Osobę przyjmowaną do służby mianuje się na pierwsze stanowisko w grupie stanowisk szeregowych, jeżeli spełnia ona wymogi w zakresie wykształcenia ogólnego przed uzyskaniem określonych kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby.

8. W szczególnie uzasadnionych indywidualnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyrazić zgodę na odstępstwo od wymagań kwalifikacyjnych, o których

mowa w ust. 3, 5 i 6, na określony czas, niezbędny do uzupełnienia kwalifikacji, jednak nie dłuższy niż 4 lata.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk oraz dodatkowe wymagania kwalifikacyjne, jakim powinni odpowiadać strażacy na określonych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem:

- 1) rodzaju stanowisk służbowych oficerskich, podoficerskich, aspiranckich i szeregowych;
- 2) stażu służby lub pracy wymaganego do zajmowania poszczególnych stanowisk;
- 3) wymaganego do zajmowania niektórych stanowisk wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego;
- 4) stażu służby na określonych stanowiskach służbowych, uprawniającego do zajmowania niektórych stanowisk.

10. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9, należy uwzględnić charakter zadań wykonywanych przez strażaków na poszczególnych stanowiskach służbowych oraz potrzebę zapewnienia niezbędnego poziomu doświadczenia zawodowego i kwalifikacji strażaków.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację i formy odbywania przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk oficerskich w Państwowej Straży Pożarnej oraz przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi z uwzględnieniem:

- 1) czasu trwania przeszkolenia zawodowego;
- 2) trybu ustalania programu przeszkolenia zawodowego;
- 3) wymagań stawianych kandydatom na przeszkolenie zawodowe;
- 4) limitów przyjęć;
- 5) kryteriów przeprowadzania egzaminu końcowego.

12. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 11, należy uwzględnić potrzebę pełnego przygotowania uczestników przeszkolenia zawodowego do wykonywania zadań w Państwowej Straży Pożarnej.”;

2) w art. 51:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Absolwentowi szkoły Państwowej Straży Pożarnej, który uzyskał kwalifikacje do wykonywania zawodu strażaka, komendant szkoły Państwowej Straży Pożarnej może nadać stopień starszego strażaka.”,

b) uchyla się ust. 3a;

3) art. 52 i art. 53 otrzymują brzmienie:

„Art. 52. 1. Pierwszy stopień podoficerski może być nadany strażakowi, który uzyskał w szkołach Państwowej Straży Pożarnej kwalifikacje pożarnicze wymagane do zajmowania stanowisk podoficerskich w Państwowej Straży Pożarnej i został mianowany w służbie stałej.

2. Pierwszy stopień aspirancki nadaje się strażakowi, który w ramach służby kandydackiej albo będąc skierowanym do szkoły Państwowej Straży Pożarnej uzyskał tytuł zawodowy technik pożarnictwa.

3. Pierwszy stopień aspirancki może być nadany strażakowi, który posiada kwalifikacje pożarnicze wymagane dla stanowisk aspiranckich w Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 53. 1. Pierwszy stopień oficerski nadaje się strażakowi, który ukończył:

- 1) Szkołę Główną Służby Pożarniczej w ramach służby kandydackiej albo
- 2) szkołę aspirantów Państwowej Straży Pożarnej lub Centralną Szkołę Państwowej Straży Pożarnej, uzyskując tytuł zawodowy technik pożarnictwa, i będąc skierowanym do Szkoły Głównej Służby Pożarniczej uzyskał tytuł zawodowy inżynier pożarnictwa.

2. Pierwszy stopień oficerski może być nadany strażakowi, który posiada kwalifikacje określone w art. 36 ust. 3.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Do czasu powołania dyrektora wyłonionego w trybie z art. 15 lub art. 16 albo do czasu powierzenia zarządzania instytucją osobie fizycznej lub prawnej w trybie art. 15a, organizator może powierzyć pełnienie obowiązków dyrektora, ustalonej przez siebie osobie, nie dłużej niż do końca sezonu artystycznego następującego po sezonie, w trakcie którego dyrektor został odwołany albo akt jego powołania wygasł - w przypadku instytucji artystycznej oraz nie dłużej niż na rok - w przypadku instytucji kultury innej niż instytucja artystyczna.”;

2) art. 26a otrzymuje brzmienie:

„Art. 26a. 1. Pracownikiem artystycznym jest osoba zatrudniona w instytucji kultury do wykonywania pracy polegającej na tworzeniu, opracowaniu lub artystycznym wykonywaniu utworów w dziedzinie teatru, muzyki, tańca, filmu lub innych sztuk audiowizualnych.

2. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do pracowników instytucji kultury stosuje się przepisy Kodeksu pracy.”;

3) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29.1. Wartość majątku instytucji kultury odzwierciedla fundusz instytucji kultury, który odpowiada wartości mienia wydzielonego dla instytucji.

2. Fundusz instytucji kultury zwiększa się o wartość aktywów trwałych sfinansowanych z dotacji lub otrzymanych nieodpłatnie, które nie podlegają amortyzacji.”;

4) w art. 31a ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Pracownik artystyczny może otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, w szczególności za udział w określonej roli w przedstawieniu lub koncercie, za reżyserię, scenografię, choreografię lub kierownictwo muzyczne przedstawienia lub współtworzenie utworu audiowizualnego w rozumieniu art. 69 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁴⁾).

2. Pracownikowi artystycznemu, który używa w pracy, za zgodą pracodawcy, własnego instrumentu, akcesoriów do instrumentu, ubioru scenicznego, rekwizytu lub narzędzi przysługuje ekwiwalent za ich używanie.

3. Do pracowników zatrudnionych na stanowisku dyrektora lub zastępcy dyrektora instytucji kultury, wykonujących zadania określone w ust. 1 nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.⁵⁾.”;

5) art. 31d otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1016.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 154, poz. 1799, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 60, poz. 535 i Nr 180, poz. 1759, z 2004 r. Nr 116, poz. 1207, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 96, poz. 620 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707.

„Art. 31 d. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przyznawania dodatku za wieloletnią pracę i jego wypłacania;
- 2) warunki ustalania wysokości dodatku funkcyjnego i jego wypłacania;
- 3) warunki ustalania wysokości dodatku specjalnego i jego wypłacania;
- 4) warunki ustalania prawa do nagrody jubileuszowej i jej wypłacania;
- 5) warunki ustalania prawa do jednorazowej odprawy pieniężnej przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz jej wypłacania

- mając na uwadze charakter pracy wykonywanej przez pracowników artystycznych i pozostałych pracowników instytucji kultury oraz zakres zadań tych pracowników.

2. Stanowiska pracy w instytucjach kultury określa dyrektor danej instytucji w regulaminie wynagradzania, a w przypadku gdy nie ma obowiązku ustalenia takiego regulaminu - w regulaminie organizacyjnym, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

3. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w instytucjach kultury, określone w ustawie, obowiązują do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r. poz. 987) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Ochrona prawna rzeczy ruchomych o wartości historycznej, artystycznej lub naukowej wypożyczonych z zagranicy na wystawę czasową organizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 31a. 1. Rzecz ruchoma o wartości historycznej, artystycznej lub naukowej wypożyczana z zagranicy na wystawę czasową organizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej „rzeczą ruchomą”, może zostać objęta ochroną prawną, jeżeli:

- 1) nie znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a jej przywóz nie jest niezgodny z prawem;
- 2) nie została wywieziona z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z prawem;
- 3) jej przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej leży w interesie publicznym, polegającym na wystawianiu tej rzeczy w celu naukowym lub kulturalnym na wystawie czasowej, której zorganizowanie bez objęcia tej rzeczy ochroną prawną nie byłoby możliwe lub skutkowałoby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami jej wystawienia w stosunku do kosztów zorganizowania wystawy;
- 4) będzie wystawiona na wystawie czasowej, o której mowa w pkt 3, organizowanej przez instytucję kultury w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406) albo muzeum niebędące instytucją kultury, zwane dalej „organizatorem wystawy”.

2. Ochrona prawna rzeczy ruchomej obejmuje okres 12 miesięcy od dnia jej wwiezienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ochrona ta ustaje z dniem wywiezienia rzeczy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ochrona prawna rzeczy ruchomej polega na tym, że rzecz ta nie podlega:

- 1) zajęciu w celu zabezpieczenia w postępowaniu cywilnym i administracyjnym;
- 2) egzekucji w sądowym i administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym;
- 3) zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym oraz roszczeń o naprawienie szkody w postępowaniu karnym.

Art. 31b. 1. Wniosek o objęcie ochroną prawną rzeczy ruchomej, zwany dalej „wnioskiem”, organizator wystawy składa ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego co najmniej na 6 miesięcy przed planowanym wwiezieniem tej rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku oraz rodzaje dokumentów, które dołącza się do wniosku, uwzględniając w szczególności potrzebę umożliwienia identyfikacji rzeczy ruchomej oraz dokonania oceny spełnienia warunków określonych w art. 31a ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia uchybień formalnych wniosku, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wzywa organizatora wystawy do poprawienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej, w formie obwieszczenia, treść wniosku oraz termin, nie krótszy niż 30 dni od dnia ogłoszenia obwieszczenia, w którym osoby fizyczne, prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą składać zastrzeżenia w zakresie spełnienia przez wskazaną we wniosku rzecz ruchomą warunków, o których mowa w art. 31a ust. 1 pkt 1 lub 2.

5. Do zastrzeżenia dołącza się dokumenty uprawdopodobniające niespełnienie przez rzecz ruchomą warunków, o których mowa w art. 31a ust. 1 pkt 1 lub 2.

6. W przypadku złożenia zastrzeżenia uprawdopodobniającego, że rzecz ruchoma nie spełnia warunków, o których mowa w art. 31a ust. 1 pkt 1 lub 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wzywa organizatora wystawy do uzupełnienia lub poprawienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku w zakresie rzeczy ruchomej, której dotyczy zastrzeżenie.

7. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, 5 lub 6, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii państwowej instytucji kultury wyspecjalizowanej w zakresie muzealnictwa i ochrony zbiorów w zakresie spełniania warunków, o których mowa w art. 31a ust. 1, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej, w formie obwieszczenia, treść wniosku oraz informację o objęciu wskazanej we wniosku rzeczy ruchomej ochroną prawną albo informację o nieobjęciu ochroną prawną rzeczy ruchomej niespełniającej warunków, o których mowa w art. 31 a ust. 1.

8. Po ogłoszeniu obwieszczenia, o którym mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ujmuje rzecz ruchomą w ewidencji rzeczy ruchomych o wartości historycznej, artystycznej lub naukowej, objętych ochroną prawną.

Art. 31c. Organizator wystawy powiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego o wwiezieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywiezieniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rzeczy ruchomej objętej ochroną prawną.

Art. 31d. 1. W przypadku uzyskania przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informacji, że wwieziona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rzecz ruchoma objęta ochroną prawną, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 31a ust. 1 pkt 1 lub 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego

po zasięgnięciu opinii państwowej instytucji kultury wyspecjalizowanej w zakresie muzealnictwa i ochrony zbiorów w zakresie spełniania tych warunków wzywa organizatora wystawy do niezwłocznego wywiezienia tej rzeczy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ochrona prawna rzeczy ruchomej trwa do dnia jej wywiezienia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej jednak niż 2 miesiące, od dnia otrzymania wezwania przez organizatora wystawy.

Art. 31e. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi ewidencję rzeczy ruchomych o wartości historycznej, artystycznej lub naukowej, objętych ochroną prawną.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, zawiera wskazanie:

- 1) rzeczy ruchomej objętej ochroną prawną;
- 2) planowanego terminu jej wwiezienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) właściciela rzeczy ruchomej;
- 4) miejsca wystawy czasowej, na której będzie eksponowana rzecz ruchoma;
- 5) przewidywanego czasu trwania wystawy czasowej, o której mowa w pkt 4;
- 6) planowanego terminu wywiezienia rzeczy ruchomej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) okresu, w jakim rzecz ruchoma objęta jest ochroną prawną.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, jest ogłaszana w Biuletynie Informacji Publicznej.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór powiadomienia, o którym mowa w art. 31c, oraz sposób prowadzenia ewidencji rzeczy ruchomych o wartości historycznej, artystycznej lub naukowej objętych ochroną prawną, uwzględniając w szczególności zakres danych objętych ewidencją, w tym potrzebę umożliwienia identyfikacji rzeczy ruchomej, oraz mając na względzie konieczność zapewnienia bieżącej aktualizacji tych danych.”;

2) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Pracownicy zatrudnieni w muzeach na stanowiskach muzealnych tworzą zawodową grupę muzealników.

2. W muzeach mogą być zatrudnieni specjaliści innych zawodów związanych z działalnością muzealniczą.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje stanowisk muzealnych oraz innych stanowisk związanych z działalnością muzealniczą, wymagania kwalifikacyjne uprawniające do zajmowania przez pracowników tych stanowisk oraz sposób ich stwierdzania, uwzględniając potrzebę profesjonalnego wykonywania zadań.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2012, poz. 657) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2f. otrzymuje brzmienie:

„Art. 2f. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych zawartych we wniosku o udzielenie poręczenia lub gwarancji;
- 2) rodzaje dokumentów, których kopie dołącza się do wniosku o udzielenie poręczenia lub gwarancji;
- 3) termin na występowanie z wnioskiem, o którym mowa w art. 23 ust. 2, i rygor jego niedotrzymania;
- 4) tryb udzielania przez Skarb Państwa poręczenia i gwarancji
- uwzględniając w szczególności zakres niezbędnej analizy, o której mowa w art. 2a ust. 1, przy udzielaniu określonych poręczeń lub gwarancji oraz konieczność zapewnienia sprawności rozpatrywania wniosków”.

2) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów może udzielać, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu Skarbu Państwa, nierezydentom poręczeń wypłaty odszkodowania z tytułu zniszczenia, uszkodzenia lub kradzieży nieubezpieczonych eksponatów, których właścicielami lub uprawnionymi posiadaczami są te osoby, jeżeli eksponaty te składają się na wystawę artystyczną, organizowaną w Rzeczypospolitej Polskiej, a ich łączna wartość przekracza równowartość 50 000 euro.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Pomimo udzielenia poręczenia, o którym mowa w ust. 1, odszkodowanie z tytułu zniszczenia, uszkodzenia lub kradzieży nieubezpieczonych eksponatów nie będzie wypłacone, jeżeli szkoda powstała na skutek:

- 1) winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa nierezydenta, któremu udzielono poręczenia, jego pracowników lub osób trzecich, którymi się posługiwał;
- 2) skażeń chemicznych lub biologicznych;
- 3) konfliktu zbrojnego, wojny o zasięgu krajowym lub międzynarodowym, inwazji obcych wojsk;
- 4) zamachu terrorystycznego.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dysponowania bronią przez przedsiębiorców dokonujących obrotu bronią i amunicją na podstawie koncesji lub świadczących usługi rusznikarskie na podstawie koncesji, o ile jest to związane bezpośrednio z prowadzeniem działalności gospodarczej;”;

2) w art. 12 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 8 nie określa się rodzajów i liczby egzemplarzy broni. Decyzja uprawnia do nabywania amunicji.”;

3) w art. 15 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Osoba, która występuje z podaniem o wydanie pozwolenia na broń, osoba, która występuje o wydanie świadectwa broni na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 8 lub osoba, która zgłasza do rejestru broń pneumatyczną, przedstawia właściwemu organowi Policji orzeczenia lekarskie i psychologiczne wydane przez upoważnionych lekarza i psychologa, stwierdzające, że nie należy ona do osób wymienionych w ust. 1 pkt 2-4 i potwierdzające, że może ona dysponować bronią.

4. Osoba posiadająca pozwolenie na broń wydane w celu określonym w art. 10 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 8 obowiązana jest raz na pięć lat przedstawić właściwemu organowi Policji aktualne orzeczenia lekarskie i psychologiczne, o których mowa w ust. 3. W przypadku wydania negatywnego orzeczenia lekarz lub psycholog zobowiązany jest zawiadomić o tym właściwy organ Policji.”;

4) w art. 16:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoba, która występuje o wydanie pozwolenia na broń na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 8 jest obowiązana zdać egzamin przed komisją powołaną przez właściwy organ Policji ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania broni.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres tematów egzaminacyjnych, skład komisji egzaminacyjnej, sposób przeprowadzania egzaminów i ich dokumentowanie oraz stawki odpłatności za egzamin, uwzględniając, że egzamin składa się z części teoretycznej obejmującej znajomość przepisów w zakresie zgodnego z prawem posiadania i używania broni oraz z części praktycznej dotyczącej umiejętności posługiwania się daną bronią.”;

5) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy Policji, a w stosunku do żołnierzy zawodowych – właściwe organy wojskowe, są uprawnione do kontroli wykonywania obowiązków wynikających z przepisów ustawy przez osoby fizyczne oraz z zastrzeżeniem ust. 1a, podmioty, o których mowa w art. 29 ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb, warunki przeprowadzania kontroli oraz sposób dokumentowania kontroli, mając na uwadze zapewnienie sprawnego i efektywnego sprawowania oraz właściwego dokumentowania kontroli wykonywania obowiązków wynikających z przepisów ustawy.”;

6) w art. 29 w ust. 1 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) przedsiębiorcom, którzy udokumentują zarejestrowanie działalności gospodarczej w zakresie napraw broni, posiadającym dyplom mistrza w zawodzie rusznikarza.”;

7) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw obrony narodowej oraz ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki przechowywania broni i amunicji, z uwzględnieniem stosowanych zabezpieczeń;

- 2) wzory książek ewidencji broni i amunicji;
- 3) czas przechowywania dokumentacji;
- 4) osoby uprawnione do odbioru magazynu i sposób dokumentowania tej czynności

- mając na uwadze uniemożliwienie dostępu do broni i amunicji osobom nieuprawnionym.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.⁶⁾) w art. 236 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu przed Urzędem Patentowym w sprawach związanych z dokonywaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymywaniem ochrony wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych może być, z wyjątkiem ust. 2, rzecznik patentowy.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu przed Urzędem Patentowym w sprawach związanych z dokonywaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymywaniem ochrony znaków towarowych może być, z wyjątkiem ust. 2, adwokat, radca prawny lub rzecznik patentowy.”;

3) uchyla się ust. 3.

Art. 10. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje funkcjonowanie giełd towarowych i obrót towarami giełdowymi, w tym również zasady tworzenia, ustrój organizacyjny i działalność giełd towarowych, giełdowych izb rozrachunkowych, działalność towarowych domów maklerskich oraz nadzór nad tymi instytucjami.”;

2) w art. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958, z 2008 r. Nr 180, poz. 1113, Nr 216, poz. 1368 i Nr 227, poz. 1505, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 1554.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.

„13) instytucjach rynku towarów giełdowych – rozumie się przez to giełdy towarowe, giełdowe izby rozrachunkowe oraz towarowe domy maklerskie;”;

3) w art. 9:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 6,

b) ust. 7–9 otrzymują brzmienie:

„7. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 5, mogą być wyłącznie stronami transakcji giełdowych zawieranych na rachunek własny, których przedmiotem są towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. a.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 8, mogą być wyłącznie stronami transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. a.

9. W transakcji giełdowej towarowy dom maklerski lub dom maklerski, a także podmioty mające zezwolenie, o którym mowa w art. 50b ust. 1 pkt 2, muszą być reprezentowane przez osoby, które spełniają wymagania określone w art. 41a ust. 1.”;

4) w art. 11 w ust. 2 uchyla się pkt 15;

5) uchyla się rozdział 6;

6) w art. 39 w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) listę osób, które będą zatrudnieni przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 4 i 5 oraz kontrolujących aktywa klientów, a także osób mających kontakt z klientami w zakresie działalności towarowych domów maklerskich;”;

b) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) regulacje wewnętrzne, o których mowa w art. 41a ust. 3.”;

7) w art. 40 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie;”;

8) art. 41a otrzymuje brzmienie:

„Art. 41a. 1. Towarowy dom maklerski posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej jest obowiązany zatrudniać do wykonywania czynności, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 4 i 5, kontrolowania aktywów klientów oraz kontaktów z klientami w zakresie działalności towarowych domów maklerskich objętej ustawą, osoby, które:

1) dają rękojmię należytego wykonywania obowiązków, w szczególności

posiadają odpowiednią wiedzę, kwalifikacje, umiejętności i doświadczenie;

2) posiadają pełną zdolność do czynności prawnych;

3) korzystają z pełni praw publicznych;

4) nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko mieniu lub dokumentom, przestępstwa gospodarczego, fałszowania pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, znaków towarowych, przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym lub przestępstwa określonego w niniejszej ustawie.

2. Pełnia praw publicznych osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego jest oceniana według prawa państwa, którego obywatelstwo dana osoba posiada.

3. Towarowy dom maklerski jest obowiązany wprowadzić i stosować regulacje wewnętrzne określające sposób weryfikacji spełniania wymogów określonych w ust. 1 przez osoby wykonujące czynności określone w art. 38 ust. 2 pkt 4 i 5, osoby kontrolujące aktywa klientów oraz osoby mające kontakt z klientami w zakresie działalności towarowych domów maklerskich objętej ustawą. Weryfikację potwierdza odpowiedni dokument określony w tych regulacjach.

4. Do wykonywania czynności określonych w art. 38 ust. 2 pkt 4 i 5 towarowy dom maklerski jest obowiązany zatrudniać co najmniej 2 osoby.”;

9) w art. 50b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące: energią elektryczną, limitami wielkości produkcji i emisji zanieczyszczeń, prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, lub niebędącymi instrumentami finansowymi prawami majątkowymi, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości energii elektrycznej, pod warunkiem:

1) zawarcia z towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim, będącymi członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, umowy o rozliczanie

transakcji albo

2) uzyskania zezwolenia Komisji na prowadzenie rachunków lub rejestrów tych towarów giełdowych.”,

b) w ust. 5 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) listę osób reprezentujących podmiot w transakcjach giełdowych;”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W stosunku do podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, posiadających zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 41a, art. 42, art. 44 i art. 46 pkt 1.”;

10) w art. 52 w ust. 2 uchyla się pkt 1;

11) w art. 53 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4,”,

b) w pkt 3 uchyla się lit. d;

12) w art. 55b uchyla się pkt 1;

13) użyte w art. 3a w ust. 4, w art. 13 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 38e w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 52 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”;

14) użyte w art. 7 w ust. 1 i 4, w art. 8, w art. 14 w ust. 1, w art. 24 i w art. 28 w ust. 4 wyrazy „minister właściwy do spraw instytucji finansowych” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 264 i poz. 908) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiadają wykształcenie i staż pracy odpowiednie dla danej specjalności w zakresie stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, nadaje się na 5 lat, z tym że uprawnienia dla osób, które mogą być zatrudnione na stanowisku mającym

istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej w obiekcie jądowym, nadaje się na okres 3 lat.

4. Obowiązku odbycia szkolenia nie stosuje się do osób, które przez ostatnie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o dopuszczenie do egzaminu były zatrudnione na stanowisku mającym istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej i ubiegają się ponownie o uprawnienie do zatrudnienia na stanowisku mającym istotne znaczenie dla bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej o tej samej specjalności lub specjalności, dla której jest wymagany ten sam zakres szkolenia.”;

2) w art. 12b w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) specjalności w zakresie stanowiska, o którym mowa w art. 12 ust. 1, i szczegółowe warunki nadawania uprawnień do zajmowania stanowiska o danej specjalności,”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) tryb nadawania przez Prezesa Agencji uprawnień inspektora ochrony radiologicznej oraz uprawnień dla osób, które mogą być zatrudnione na stanowisku określonym w art. 12 ust. 1,”;

3) w art. 12f pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stwierdzenia wykonywania obowiązków na stanowisku mającym istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej albo czynności objętych uprawnieniem w sposób zagrażający bezpieczeństwu jądowemu lub ochronie radiologicznej.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1346 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 120, poz. 690.

„1) rolników, w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, w zakresie prowadzonej działalności rolniczej, innych niż producenci jaj konsumpcyjnych, dokonujących znakowania i pakowania jaj, oraz producentów i przedsiębiorców wyrabiających wino z winogron pozyskanych z upraw winorośli położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina;”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych należy zgłosić:

- 1) zmianę danych, o których mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania;
- 2) zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.”;

2) w art. 20 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory, kolor i sposób przydziału munduru pracowników Inspekcji, wzór odznaki Inspekcji oraz wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, jak również zasady ich przydziału pracownikom Inspekcji, mając na względzie specyfikę czynności kontrolnych Inspekcji oraz odróżnienie pracowników Inspekcji od innych służb kontroli.”;

3) w art. 23 uchyla się ust. 3;

4) w art. 27 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Naruszenie zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 i 3, wymaga pisemnej zgody organu Inspekcji wyrażonej na wniosek jednostki kontrolowanej.

5. Odmowa wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 4, następuje w drodze postanowienia.”;

5) w art. 28 uchyla się ust. 2a i ust. 8;

6) art. 30b otrzymuje brzmienie:

„Art. 30b. Po przeprowadzeniu kontroli, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wojewódzki inspektor przekazuje jednostce kontrolowanej na piśmie zalecenia pokontrolne i wzywa do usunięcia nieprawidłowości w określonym terminie.”;

7) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pobieranie próbek lub ustalanie klas jakości handlowej określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców mogą, poza pracownikami Inspekcji, przeprowadzać tylko osoby wpisane do rejestru rzeczoznawców, zwane dalej „rzeczoznawcami”.”,

b) w ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) które posiadają wiedzę praktyczną i teoretyczną z zakresu zasad klasyfikacji lub pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych danego rodzaju, potwierdzoną egzaminem zdanym przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora, albo”,

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) które odbyły zatwierdzone przez Głównego Inspektora szkolenie w zakresie zasad ustalania klas jakości świeżych owoców i warzyw, albo”,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 w zakresie ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych, jest zdawany co 3 lata.”;

8) po art. 35 dodaje się art. 35a i art. 35b w brzmieniu:

„Art. 35a.1. Opłatę za godzinę szkolenia rzeczoznawców ustala się w wysokości 1 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający.

2. Opłatę za egzamin o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 ustala się w wysokości 5 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający.

Art. 35b. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1:

1) przewodniczący komisji kwalifikacyjnej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający,

2) członkowie komisji kwalifikacyjnej otrzymują wynagrodzenie w wysokości 0,5 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający

- od jednej osoby egzaminowanej.”;

9) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37.1. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców, z zastrzeżeniem ust. 2, następuje w przypadkach:

- 1) śmierci;
 - 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej;
 - 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę;
 - 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności;
 - 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków;
 - 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego;
 - 7) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.
2. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców następuje także z chwilą upływu 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2a, chyba że przed upływem tego okresu rzeczoznawca ponownie zda taki egzamin.
3. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, następuje z mocy prawa, bez wydania decyzji.”;
- 10) art. 38 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 38. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi sposób przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 oraz w art. 22 ust. 2 pkt 2, sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej, tryb zatwierdzania szkolenia, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1a oraz wzory zaświadczeń o wpisaniu do rejestru rzeczoznawców, pieczęci imiennej rzeczoznawców i protokołów, o których mowa w art. 36, mając na względzie zapewnienie rzetelnej i obiektywnej kontroli artykułów rolno-spożywczych.”;
- 11) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przedsiębiorcy, u których organy Inspekcji przeprowadziły kontrolę, w tym kontrolę graniczną lub kontrolę przeprowadzaną na podstawie przepisów odrębnych, są obowiązani wnieść opłaty za przeprowadzenie czynności związanych z dokonaniem kontroli, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.”;
- 12) w art. 40a:

a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uniemożliwia organowi Inspekcji lub organowi Inspekcji Handlowej przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok nałożenia kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto nie usunął nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, w terminie określonym w zaleceniach pokontrolnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a - 3b w brzmieniu:

„3a. Kto bez zgody organu Inspekcji narusza zabezpieczenie, o którym mowa w art. 26 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

3b. Informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4, podaje się do publicznej wiadomości, z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.”

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3c, wymierza, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

5. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.”

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może żądać okazywania dokumentów związanych z ustaleniem okoliczności, o których mowa w ust. 5, w szczególności dotyczących obrotów, przychodu i wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

5b. W przypadku, gdy przedsiębiorca nie uzyskał przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, przy wymierzaniu kary pieniężnej na podstawie ust. 1 pkt 4 lub 5, wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, nie niższą jednak niż 1000 zł.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 19d otrzymuje brzmienie:

„Art. 19d. 1. Osoba świadcząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgraniczne, reprezentująca klienta w postępowaniu przed organami administracji lub przed sądami, jest obowiązana wskazać organowi prowadzącemu postępowanie osobę upoważnioną do odbioru pism w Rzeczypospolitej Polskiej. W razie niewskazania takiej osoby, pismo doręcza się reprezentowanej stronie, jeżeli ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej. W pozostałych przypadkach pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, o czym organ ten poucza przy pierwszym doręczeniu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w postępowaniach, w których do doręczeń pism przeznaczonych dla osoby świadczącej usługi transgraniczne ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych.”;

2) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od wymogu odbycia aplikacji rzecznikowskiej lub odbycia aplikacji rzecznikowskiej oraz złożenia egzaminu kwalifikacyjnego można zwolnić, w całości lub w odpowiedniej części, osobę, w szczególności osobę posiadającą uprawnienia adwokata, radcy prawnego lub tytuł naukowy doktora nauk

prawnych, która wykaże, że posiada określoną wiedzę lub praktykę w sprawach własności przemysłowej, przydatną do wykonywania zawodu rzecznika patentowego.”;

3) w art. 27 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4) nabór na aplikację rzecznikowską odbywa się nie rzadziej niż raz na 3 lata.”;

4) w art. 28a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty rocznej za aplikację, kierując się koniecznością zapewnienia aplikantom właściwego poziomu wykształcenia, przy czym wysokość opłaty rocznej nie może być wyższa niż dwukrotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.”;

5) w art. 28b ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za egzamin konkursowy, przy czym wysokość tej opłaty nie może być wyższa niż 0,2 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 28a ust. 3.”;

6) w art. 30 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku osób zwolnionych w całości od złożenia egzaminu kwalifikacyjnego.”;

7) w art. 33:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Członek Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, który brał udział w wydaniu zaskarżonej uchwały, nie może orzekać co do tej uchwały.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Na uchwałę Krajowej Rady Rzeczników Patentowych w przedmiocie wyniku egzaminu kwalifikacyjnego, służy skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały.”;

8) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za przeprowadzenie

egzaminu kwalifikacyjnego, przy czym wysokość tej opłaty nie może być wyższa niż 0,3 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 28a ust. 3.”;

9) w art. 44 uchyla się ust. 2.

Art. 14. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1017) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wytwarzaniu – należy przez to rozumieć, oprócz działalności wytwórczej określonej w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, także odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach oraz działalność rusznikarską polegającą na wytwarzaniu broni palnej lub odrębnych istotnych części broni palnej dołączanych, lub przeznaczonych do dołączenia do broni palnej, lub na przerabianiu broni palnej poprzez ingerencję w jej istotne części;”;

2) w art. 29 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu broń palną, z wyjątkiem broni, o której mowa w art. 11 pkt 10 i 11 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, odstrzeliwuje trzy naboje z każdej lufy egzemplarza broni palnej przeznaczonej do sprzedaży, o kalibrze do 20 mm lub o kalibrze wagomiarowym do 12 oraz zabezpiecza łuski;

3) w art. 30:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z zastrzeżeniem ust. 3a, przedsiębiorca, który sprzedaje materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby i technologię o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym obowiązany jest poinformować o dokonanej transakcji organ Policji właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcy nabywającego na podstawie przedłożonej przez niego koncesji, a o pozostałych transakcjach organ, który wydał dokument uprawniający do zakupu.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przedsiębiorca, który sprzedaje materiały wybuchowe jednostce naukowej obowiązany jest poinformować o dokonanej transakcji organ, który wydał dokument uprawniający do

ich nabycia - za pośrednictwem komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę tej jednostki.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb, formę i zakres przekazywania przez przedsiębiorców informacji o dokonanej transakcji, o której mowa w ust. 3 i 4, Policji lub organowi wydającemu dokument uprawniający do zakupu,
 - 2) szczegółowe zasady i sposób udokumentowania odstrzelenia 3 nabojów z broni wprowadzanej do obrotu,
 - 3) szczegółowe zasady sprzedaży dotyczące obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
 - 4) zakres i tryb kontroli przestrzegania zasad sprzedaży dotyczących materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
 - 5) szczegółowe zasady dotyczące obrotu bronią i amunicją za pośrednictwem sieci teleinformatycznej
- mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna występująca z wnioskiem o pozwolenie na prowadzenie prac konserwatorskich, prac restauratorskich, badań konserwatorskich, badań architektonicznych, przy zabytku wpisanym do rejestru lub badań archeologicznych, jest obowiązana zapewnić kierowanie tymi pracami oraz badaniami albo ich samodzielne wykonywanie przez osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 37a ust. 1 i 2, art. 37b ust. 1 i 3, art. 37d ust. 1 albo art. 37e ust. 1.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2007 r. Nr 192, poz. 1394, z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 97, poz. 804 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474 i Nr 130, poz. 871.

2. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna występująca z wnioskiem o pozwolenie na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru jest obowiązana zapewnić kierowanie tymi robotami oraz wykonywanie nadzoru inwestorskiego przez osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 37c.”;

2) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wydawania pozwoleń na prowadzenie prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i badań architektonicznych, a także innych działań, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 6-11, przy zabytku wpisanym do rejestru oraz badań archeologicznych i poszukiwań, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 12;
- 2) dane i informacje, które wnioski o wydanie pozwoleń powinny zawierać, oraz dokumentację niezbędną do rozpatrzenia tych wniosków;
- 3) dane i informacje, które pozwolenia powinny zawierać, oraz warunki, które mogą zostać w nich zastrzeżone;
- 4) standardy dokumentacji prowadzonych prac konserwatorskich i prac restauratorskich, przy zabytku ruchomym wpisanym do rejestru i badań archeologicznych.

2. Tryb wydawania pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określa się uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności prowadzonego postępowania, w tym sposób postępowania w przypadku, gdy wykonawca podejmowanych działań wyłaniany jest w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

3. Dane, informacje i dokumentację, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, określa się uwzględniając potrzebę dokonania wszechstronnej oceny wpływu planowanych działań na zabytek, jednak bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów ze strony wnioskodawcy, oraz konieczność wskazania warunków prowadzenia tych działań, które zapewniłyby jak najlepszą ochronę zabytku.

4. Standardy, o których mowa w ust. 1 pkt 4, ustala się tak, aby poszczególne etapy prowadzonych prac konserwatorskich i prac restauratorskich, przy zabytkach ruchomych i badań archeologicznych były udokumentowane i uwzględniały wszystkie okoliczności prowadzonych prac.”;

3) po art. 37 dodaje się art. 37a – g w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Pracami konserwatorskimi, pracami restauratorskimi lub badaniami konserwatorskimi, przy zabytkach wpisanych do rejestru, w zakresie specjalności określonej w dyplomie ukończenia studiów wyższych, kieruje osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra uzyskany po ich ukończeniu:

- 1) na kierunku konserwacja i restauracja dzieł sztuki lub
- 2) w specjalności w zakresie konserwacji zabytków

– oraz po ukończeniu tych studiów przez co najmniej 9 miesięcy brała udział w pracach konserwatorskich, pracach restauratorskich lub badaniach konserwatorskich prowadzonych, przy zabytkach wpisanych do rejestru, inwentarza muzeum będącego instytucją kultury lub zaliczanych do jednej z kategorii, o których mowa w art. 64 ust. 1.

2. W dziedzinach nieobjętych programem studiów wyższych, o których mowa w ust. 1, pracami konserwatorskimi, pracami restauratorskimi lub badaniami konserwatorskimi, przy zabytkach wpisanych do rejestru kieruje osoba, która posiada:

- 1) świadectwo ukończenia szkoły średniej zawodowej oraz tytuł zawodowy albo wykształcenie średnie i dyplom potwierdzający posiadanie kwalifikacji zawodowych w zawodach odpowiadających danej dziedzinie lub
- 2) dyplom mistrza w zawodzie odpowiadającym danej dziedzinie

– oraz przez co najmniej 4 lata brała udział w pracach konserwatorskich, pracach restauratorskich lub badaniach konserwatorskich prowadzonych, przy zabytkach wpisanych do rejestru, inwentarza muzeum będącego instytucją kultury lub zaliczanych do jednej z kategorii, o których mowa w art. 64 ust. 1.

3. Przepis ust. 1 albo ust. 2 stosuje się do osób, które samodzielnie wykonują prace konserwatorskie, prace restauratorskie lub badania konserwatorskie, przy zabytkach wpisanych do rejestru.

Art. 37b. 1. Pracami konserwatorskimi oraz pracami restauratorskimi, przy zabytkach będących parkami wpisanymi do rejestru albo innego rodzaju zorganizowaną zielenią wpisaną do rejestru kieruje osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera uzyskany po ukończeniu studiów wyższych, obejmujących wiadomości w tym zakresie, oraz po ukończeniu tych studiów przez co najmniej 9 miesięcy brała udział w pracach konserwatorskich lub pracach restauratorskich, prowadzonych przy tego rodzaju zabytkach wpisanych do

rejestr, lub była zatrudniona przy tych pracach w muzeum będącym instytucją kultury.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które samodzielnie wykonują prace konserwatorskie oraz prace restauratorskie, przy zabytkach będących parkami wpisanymi do rejestru albo innego rodzaju zorganizowaną zielenią wpisaną do rejestru.

3. Prace o charakterze technicznym w zakresie, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie wykonuje osoba, która posiada świadectwo ukończenia szkoły średniej zawodowej oraz tytuł zawodowy albo wykształcenie średnie i dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodach związanych z pielęgnacją zieleni, albo przez co najmniej 9 miesięcy brała udział w tego rodzaju pracach prowadzonych przy zabytkach wpisanych do rejestru lub była zatrudniona przy tych pracach w muzeum będącym instytucją kultury.

Art. 37c. Robotami budowlanymi kieruje albo nadzór inwestorski wykonuje, przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru osoba, która posiada odpowiednie uprawnienia budowlane określone przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.¹⁰⁾) oraz przez co najmniej 18 miesięcy brała udział w robotach budowlanych prowadzonych przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru lub inwentarza muzeum będącego instytucją kultury.

Art. 37d. 1. Badaniami architektonicznymi zabytków wpisanych do rejestru kieruje osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra inżyniera uzyskany po ukończeniu studiów wyższych na kierunku architektura lub
- 2) posiada tytuł zawodowy magistra uzyskany po ukończeniu studiów wyższych na kierunku, w ramach którego zaliczyła przedmiot obejmujący treścią kształcenia prowadzenie badań architektonicznych, w wymiarze nie mniejszym niż 60 godzin, lub
- 3) ukończyła studia podyplomowe w zakresie prowadzenia badań architektonicznych

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377 oraz z 2012 r. poz. 472.

– oraz po ukończeniu tych studiów przez co najmniej 6 miesięcy brała udział w badaniach architektonicznych prowadzonych przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru lub inwentarza muzeum będącego instytucją kultury.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które samodzielnie wykonują badania architektoniczne zabytków wpisanych do rejestru.

Art. 37e. 1. Badaniami archeologicznymi kieruje osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra uzyskany po ukończeniu studiów wyższych na kierunku archeologia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które samodzielnie wykonują badania archeologiczne.

Art. 37f. Przy ustalaniu udziału w pracach konserwatorskich, pracach restauratorskich, badaniach konserwatorskich, robotach budowlanych lub badaniach architektonicznych, przy zabytku wpisanym do rejestru uwzględnia się udział w tych pracach, badaniach lub robotach, przy zabytkach niewpisanych do rejestru, prowadzonych przed dniem 26 sierpnia 2011 r.

Art. 37g. Dokumentami potwierdzającymi udział w pracach konserwatorskich, pracach restauratorskich, badaniach konserwatorskich, robotach budowlanych lub badaniach architektonicznych, odpowiednio przy zabytku wpisanym do rejestru, inwentarza muzeum będącego instytucją kultury lub zaliczanym do jednej z kategorii, o których mowa w art. 64 ust. 1, lub zatrudnienie przy tych pracach w muzeum będącym instytucją kultury są świadectwa, w tym dotyczące odbytych praktyk zawodowych oraz inne dokumenty zaświadczające udział w tych pracach, badaniach lub robotach lub zatrudnienie przy tych pracach wydane przez kierownika jednostki organizacyjnej, na rzecz której były wykonywane albo przez osobę, pod nadzorem której były one wykonywane, w tym zakresy obowiązków na stanowiskach pracy w muzeum będącym instytucją kultury.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. Nr 273, poz. 2702, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tłumaczem przysięgłym może być osoba fizyczna, która:

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 107, poz. 722, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

- 1) ma obywatelstwo polskie albo obywatelstwo jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej lub obywatelstwo innego państwa, jeżeli na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje mu prawo podjęcia zatrudnienia lub samozatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w tych przepisach, albo, na zasadach wzajemności, obywatelstwo innego państwa;
 - 2) zna język polski;
 - 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 4) nie była karana za przestępstwo umyślne, przestępstwo skarbowe lub za nieumyślne przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu obrotu gospodarczego;
 - 5) posiada wykształcenie co najmniej średnie uzyskane w państwie, o którym mowa w pkt 1;
 - 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin z umiejętności tłumaczenia z języka polskiego na język obcy oraz z języka obcego na język polski, zwany dalej „egzaminem na tłumacza przysięgłego”;
- 2) uchyla się art. 9;
- 3) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister Sprawiedliwości może zawiesić tłumacza przysięgłego, w drodze decyzji, na okres do 5 lat, w wykonywaniu czynności tłumacza przysięgłego
- 1) z powodu niewykonywania takich czynności przez okres dłuższy niż 3 lata, licząc od dnia ostatniej czynności lub
 - 2) na wniosek tłumacza.”;
- 4) art. 21 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 21. 1. Tłumacz przysięgły niewypełniający zadań, o których mowa w art. 14 i 15, oraz obowiązków określonych w art. 8 ust. 2, 17 ust. 1 i art. 18 ust. 2 albo wypełniający te zadania lub obowiązki nienależycie lub nierzetelnie podlega odpowiedzialności zawodowej.
2. Z tytułu odpowiedzialności zawodowej wobec tłumacza przysięgłego mogą być orzeczone następujące kary:
- 1) upomnienie;
 - 2) nagana;

- 3) kara pieniężna nie niższa od jednej dziesiątej przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym przeprowadzenie postępowania dyscyplinarnego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 4) zawieszenie prawa wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego na okres od 3 miesięcy do roku;
- 5) pozbawienie prawa wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego, z możliwością ubiegania się o jego ponowne nadanie nie wcześniej niż po upływie 2 lat od pozbawienia i po ponownym złożeniu egzaminu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 79 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Komisja skreśla agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w ust. 8:

- 1) jeżeli wykonuje on czynności, o których mowa w ust. 2, z naruszeniem przepisów prawa lub nie dochowując należytej staranności;
- 2) z dniem rozwiązania umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, niezwłocznie po otrzymaniu informacji od firmy inwestycyjnej, zgodnie z art. 81 ust. 6 pkt 3.

Przepisy art. 130 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

2) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej składa firma inwestycyjna, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2.

Wniosek zawiera:

- 1) w przypadku osoby fizycznej:
 - a) dane osobowe obejmujące imię i nazwisko, numer PESEL, miejsce i adres zamieszkania,
 - b) oświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 836 i 1385.

- c) opis dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej,
 - d) oświadczenie o nieuznaniu za winnego przestępstwa wskazanego w ust. 4,
 - e) zakres i sposób wykonywania czynności, jakie mają zostać powierzone zainteresowanemu na podstawie umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, oraz miejsce jej wykonywania,
 - f) wskazanie osoby lub osób z firmy inwestycyjnej, odpowiedzialnych za nadzór nad agentem firmy inwestycyjnej,
 - g) opinię firmy inwestycyjnej, iż dana osoba posiada odpowiedni poziom wiedzy i doświadczenia zawodowego z zakresu usług pośrednictwa finansowego, obowiązujących przepisów prawa oraz standardów działalności firm inwestycyjnych, chyba że agentem firmy inwestycyjnej jest osoba mająca prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego;
- 2) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
- a) dane obejmujące firmę lub nazwę oraz siedzibę i adres,
 - b) opis prowadzonej działalności gospodarczej,
 - c) oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru,
 - d) dane osobowe osób kierujących działalnością podmiotu obejmujące imię i nazwisko, numer PESEL, miejsce i adres zamieszkania,
 - e) oświadczenia osób kierujących działalnością podmiotu o nieuznaniu ich za winnego przestępstwa wskazanego w ust. 4,
 - f) zakres i sposób wykonywania czynności, jakie mają zostać powierzone zainteresowanemu na podstawie umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, oraz miejsce jej wykonywania,
 - g) wskazanie osoby lub osób z firmy inwestycyjnej, odpowiedzialnych za nadzór nad agentem firmy inwestycyjnej,
 - h) opinię firmy inwestycyjnej, iż dany podmiot posiadany doświadczeniem z zakresu obrotu instrumentami finansowymi oraz strukturą organizacyjną gwarantuje wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, w sposób prawidłowy z dołożeniem należytej staranności.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i d oraz pkt 2 lit. c i e składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
3. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być podmiot prowadzący działalność gospodarczą nadzorowaną zgodnie z odrębnymi przepisami przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, Komisja, po otrzymaniu wniosku firmy inwestycyjnej, o którym mowa w ust. 1, występuje do odpowiedniego organu nadzoru o przedstawienie opinii dotyczącej sytuacji finansowej oraz sposobu prowadzenia działalności przez podmiot, który ma zostać wpisany do rejestru agentów firmy inwestycyjnej. Przedstawienie przez właściwy organ nadzoru pozytywnej opinii jest rozumiane jako wypełnianie przez ten podmiot warunków, o których mowa w ust. 1.
4. Komisja odmawia wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej w przypadku, gdy osoba fizyczna ubiegająca się o wpis lub osoba kierująca działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ubiegającego się o wpis została uznana prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.¹³⁾) lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie.
5. Komisja odmawia również dokonania wpisu osoby fizycznej lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy wykonywanie przez tę osobę lub ten podmiot czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej.
6. Firma inwestycyjna jest obowiązana do pisemnego informowania Komisji o:

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958, z 2008 r. Nr 180, poz. 1113, Nr 216, poz. 1368 i Nr 227, poz. 1505, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 1544.

- 1) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, w terminie 7 dni od dnia powzięcia informacji o tych zmianach;
- 2) zawarciu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty zawarcia, w terminie 7 dni od dnia jej zawarcia;
- 3) rozwiązaniu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty i przyczyn rozwiązania tej umowy, w terminie 7 dni od dnia jej rozwiązania.”;

3) w art. 81b w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będący osobą fizyczną albo osoby zarządzające lub prowadzące sprawy przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego nie zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa, wskazanego w art. 81 ust. 4;”;

4) w art. 119 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, przepis art. 81 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 127 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) która złożyła, z zastrzeżeniem art. 129 ust. 1a, 1c, 1d, 2 i 3, egzamin z wynikiem pozytywnym odpowiednio przed komisją egzaminacyjną dla maklerów albo przed komisją egzaminacyjną dla doradców.”;

6) w art. 128:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Egzaminy na maklera i doradcę są sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:”;

b) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„5. Egzamin na maklera przeprowadza komisja egzaminacyjna dla maklerów, natomiast egzamin na doradcę przeprowadza komisja egzaminacyjna dla doradców.”;

c) w ust. 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) regulamin przeprowadzania egzaminów na maklera i doradcę oraz regulamin przeprowadzania sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających

egzamin lub przystępujących do sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, poufności składanego egzaminu lub sprawdzianu umiejętności oraz ich sprawnej organizacji, oraz”;

7) w art. 129:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1d w brzmieniu:

„1a. Wpis na listę maklerów bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, które ukończyły uznane przez Komisję studia wyższe, o których mowa w ust. 1b.

1b. Komisja stwierdza, na wniosek jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub doktora nauk prawnych, uznanie studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, które zakresem kształcenia obejmują zakres egzaminu na maklera.

1c. Wpis na listę maklerów bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, które przez okres co najmniej 3 lat w okresie nie dłuższym niż 4 lata przed złożeniem wniosku o wpis wykonywały, pod kierunkiem i nadzorem maklera, czynności bezpośrednio związane z wykonywaniem zawodu maklera, o którym mowa w art. 125, w ramach pozostawania przez te osoby w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną oraz posiadają pozytywną opinię tego maklera.

1d. Wpis na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać maklerzy wpisani na listę maklerów, którzy przez okres co najmniej 4 lat w okresie nie dłuższym niż 5 lat przed złożeniem wniosku o wpis wykonywały, pod kierunkiem i nadzorem doradcy, czynności bezpośrednio związane z wykonywaniem zawodu doradcy, o którym mowa w art. 125, w ramach pozostawania przez tych maklerów w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną oraz posiadają pozytywną opinię tego doradcy.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawierający odniesienie do

danych, o których mowa w art. 127 ust. 1, a w przypadku danych dotyczących karalności oraz wyniku egzaminu, sprawdzianu umiejętności lub uznania uprawnień do wykonywania zawodu, które umożliwiają wpis na listę, o której mowa w ust. 1, bez konieczności składania egzaminu, powinien zawierać wymóg dołączenia odpowiednich dokumentów lub ich kopii. Dane wymagane we wniosku powinny zapewniać Komisji możliwość weryfikacji wypełniania przez wnioskodawcę wymogów wskazanych w art. 127 ust. 1.”;

8) w art. 148 w ust. 1 w pkt 2 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) stowarzyszeń i organizacji zrzeszających maklerów, doradców, emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych albo banki powiernicze,”.

Art. 18. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 12 w ust. 2 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) skreślenia maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego z listy albo zawieszenia jego uprawnień do wykonywania zawodu,”.

Art. 19. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50:

a) w ust. 2:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ustala się następujące kategorie kwalifikacji w zawodzie geolog w zakresie wykonywania, dozoru i kierowania pracami geologicznymi:”.

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) kategoria IX/X – kierowanie i wykonywanie w terenie badań sejsmicznych i geofizyki wiertniczej, także przy użyciu środków strzałowych wraz z projektowaniem i dokumentowaniem tych badań;”.

- uchyla się pkt 10,

- pkt 11 otrzymuje brzmienie:

11) kategoria XI/XII – wykonywanie czynności dozoru geologicznego nad pracami geologicznymi, z wyjątkiem badań wymienionych w pkt 9 a także kierowanie w terenie robotami geologicznymi wykonywanymi poza granicami

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 855 i poz. 1385 oraz z 2013 r. poz. 70.

obszaru górniczego, wykonywanymi bez użycia środków strzałowych albo gdy projektowana głębokość wyrobiska nie przekracza 100 m.”,

- uchyla się pkt 12,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Nie wymaga się świadectwa stwierdzenia kwalifikacji od osób wykonujących badania geofizyczne inne niż badania sejsmiczne i geofizyki wiertniczej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwalifikacje określone w ust. 2, pkt 1-8 upoważniają do wykonywania i kierowania pracami geologicznymi dotyczącymi regionalnych badań budowy geologicznej kraju oraz otworów wiertniczych do rozpoznania budowy głębokiego podłoża, niezwiązanych z dokumentowaniem złóż kopalin.”;

2) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Stwierdzenie posiadania kwalifikacji w zakresie wykonywania, dozoru i kierowania pracami geologicznymi:

1) w kategoriach I–IX/X następuje w drodze świadectwa wydanego przez ministra właściwego do spraw środowiska;

2) w kategorii XI/XII następuje w drodze świadectwa wydanego przez marszałka województwa:

a) dolnośląskiego – dla osób zamieszkałych lub wykonujących czynności, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 11 na terenie województw: dolnośląskiego, lubuskiego, opolskiego i wielkopolskiego,

b) małopolskiego – dla osób zamieszkałych lub wykonujących czynności, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 11 na terenie województw: małopolskiego, podkarpackiego, śląskiego i świętokrzyskiego,

c) mazowieckiego – dla osób zamieszkałych lub wykonujących czynności, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 11 na terenie województw: lubelskiego, łódzkiego, mazowieckiego i podlaskiego,

d) pomorskiego – dla osób zamieszkałych lub wykonujących czynności, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 11 na terenie województw: kujawsko-pomorskiego, pomorskiego, warmińsko-mazurskiego i zachodniopomorskiego.”;

3) w art. 52:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O stwierdzenie kwalifikacji w kategorii XI/XII może ubiegać się osoba, która posiada co najmniej świadectwo dojrzałości oraz świadectwo lub dyplom

uzyskania tytułu zawodowego albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodach: technik geolog, technik górnik lub technik wiertnik lub ukończone studia pierwszego lub drugiego stopnia obejmujące nauki geologiczne oraz odbyła praktykę.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) w ust. 4 dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) udział pracowników organów administracji geologicznej przy sprawdzaniu, ocenie, przyjmowaniu lub zatwierdzaniu projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych oraz pracowników organów nadzoru górniczego przy sprawdzaniu i kontroli dokumentacji mierniczo-geologicznej w części, w jakiej przedstawia ona sytuację geologiczną zakładu górniczego, i przy nadzorze nad sporządzaniem operatu ewidencyjnego zasobów złoża kopaliny.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Praktykę, o której mowa w ust. 4 pkt 1 i 2 odbywa się pod nadzorem osób upoważnionych do wykonywania tych samych czynności objętych kwalifikacjami, o które ubiega się osoba odbywająca praktykę.”,

e) uchyla się ust. 6;

4) art. 53 - 60 otrzymują brzmienie:

„Art. 53. 1. Osoby wykonujące czynności:

1) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego albo zakładu w:

a) podziemnych zakładach górniczych,

b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną,

c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną,

d) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,

e) odkrywkowych zakładach górniczych,

f) zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi,

g) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową,

h) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową,

- i) zakładach wykonujących roboty geologiczne,
- 2) kierownika oraz zastępcy kierownika działu ruchu zakładu górniczego albo zakładu w:
- a) podziemnych zakładach górniczych,
 - b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną,
 - c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną,
 - d) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,
 - e) odkrywkowych zakładach górniczych,
 - f) zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi,
 - g) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową,
 - h) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową,
 - i) zakładach wykonujących roboty geologiczne,
- 3) w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w:
- a) podziemnych zakładach górniczych,
 - b) odkrywkowych zakładach górniczych,
 - c) zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi,
 - d) zakładach wykonujących roboty geologiczne,
- 4) w dozorze ruchu w podziemnych zakładach górniczych,
- 5) mierniczego górniczego,
- 6) geologa górniczego,
- 7) geofizyka górniczego,
- 8) kierownictwa w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym,
- 9) specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego
- są obowiązane posiadać kwalifikacje określone ustawą.

2. Osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu oraz w dozorze ruchu, niewymienione w ust. 1 pkt 3 i 4, w zakładach górniczych albo zakładach są obowiązane posiadać:

1) znajomość:

- a) przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,
- b) zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu określonego rodzaju zakładów górniczych albo zakładów oraz występujących w nich zagrożeń — w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności;

2) określane przez pracodawcę przygotowanie i doświadczenie zawodowe do wykonywania tych czynności.

3. Osobami wykonującymi czynności kierownictwa w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górnikiem są:

- 1) kierownik jednostki ratownictwa górniczego oraz kierownik okręgowej stacji ratownictwa górniczego, a także ich zastępcy — w podmiotach wykonujących czynności dla podziemnych zakładów górniczych;
- 2) kierownik jednostki ratownictwa górniczego oraz jego zastępca — w podmiotach wykonujących czynności dla zakładów górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze.

4. Osobami wykonującymi czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego są:

1) w podziemnych zakładach górniczych:

- a) górnik strzałowy,
- b) wydawca środków strzałowych,
- c) sygnalista szybowy,
- d) maszynista maszyn wyciągowych,
- e) rewident urządzeń wyciągowych,
- f) operator maszyn do robót strzałowych oraz pojazdów do przewozu osób lub środków strzałowych pod ziemią,
- g) maszynista: lokomotyw pod ziemią, kolejek podwieszanych pod ziemią lub kolejek spągowych pod ziemią,
- h) rewident urządzeń systemów łączności, alarmowania i bezpieczeństwa,
- i) elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu do 1 kV pod ziemią,
- j) elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu powyżej 1 kV pod ziemią;

2) w odkrywkowych zakładach górniczych:

- a) strzałowy,
- b) wydawca środków strzałowych;

3) w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi:

- a) strzałowy,
- b) wydawca środków strzałowych,
- c) operator agregatów cementacyjnych, zasobników oraz urządzeń do intensyfikacji wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego,
- d) elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu do 1 kV,
- e) elektromonter maszyn i urządzeń elektrycznych o napięciu powyżej 1 kV.

Art. 54. 1. Wykonywanie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-8, wymaga posiadania kwalifikacji ogólnych i zawodowych.

2. Kwalifikacjami ogólnymi są:

1) w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-4 – znajomość:

- a) przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,
- b) zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu określonego rodzaju zakładów górniczych albo zakładów oraz występujących w nich zagrożeń
- w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności;

2) w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 5 - znajomość:

- a) przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,
- b) zagadnień związanych z wykonywaniem czynności mierniczego górniczego, czynności kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych, czynności kierownika działu mierniczego w zakładach górniczych albo zakładach oraz czynności w wyższym dozorcze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach górniczych albo zakładach
- w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności;

3) w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 6 - znajomość:

- a) przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,
- b) zagadnień związanych z wykonywaniem czynności geologa górniczego, czynności kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych, czynności kierownika działu geologicznego w zakładach górniczych albo zakładach oraz czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach górniczych albo zakładach

- w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności;

4) w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, znajomość:

- a) przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu podziemnego zakładu górniczego,
- b) zagadnień niezbędnych do wykonywania czynności geofizyka górniczego, czynności kierownika działu tupań w podziemnych zakładach górniczych oraz czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizycznej w podziemnych zakładach górniczych, a także czynności kierownika działu geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, oraz czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami - w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności;

5) w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 8, znajomość:

- a) przepisów określających zasady prowadzenia ruchu zakładu górniczego oraz prowadzenia akcji ratowniczych i wykonywania prac profilaktycznych w tym zakładzie,
- b) organizacji i zadań ratownictwa górniczego,
- c) wyposażenia jednostek ratownictwa górniczego,
- d) metod prowadzenia akcji ratowniczych i wykonywania prac profilaktycznych,
- e) metod prowadzenia szkoleń i ćwiczeń ratowniczych,
- f) zasad udzielania pomocy przedmedycznej,
- g) działalności pogotowi specjalistycznych.

3. Kwalifikacjami zawodowymi są:

- 1) posiadanie tytułu zawodowego lub dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodach wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2, ukończenie określonych w tych przepisach studiów wyższych lub określonych w tych przepisach studiów podyplomowych;
- 2) w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2 - posiadanie odpowiednich kwalifikacji w zawodzie lub odpowiednich uprawnień zawodowych;
- 3) odbycie, również przed uzyskaniem kwalifikacji zawodowych, o których mowa w pkt 1 lub 2, praktyki:
 - a) w zakresie obejmującym czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-4 albo ust. 2, lub w ruchu zakładu górniczego albo zakładu,
 - b) mierniczej,
 - c) geologicznej,
 - d) geofizycznej,
 - e) ratowniczej- określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2 czasem jej trwania oraz rodzajem wykonywanych czynności.

Art. 55. 1. Praktyką w zakresie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-4 i ust. 2, lub w ruchu zakładu górniczego albo zakładu jest okres pracy w dziale ruchu lub specjalności technicznej w:

- 1) zakładach górniczych prowadzących działalność tą samą metodą lub
- 2) zakładach wykonujących roboty geologiczne, lub
- 3) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1, lub
- 4) podmiotach wykonujących w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone im czynności w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność tą samą metodą albo zakładu.

2. Praktyką mierniczą jest okres pracy w zakresie miernictwa górniczego w:

- 1) zakładzie górniczym lub
- 2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego.

3. Praktyką geologiczną jest okres pracy w zakresie geologii górniczej w:

- 1) zakładzie górniczym lub
- 2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego.

4. Praktyką geofizyczną jest okres pracy w zakresie geofizyki górniczej w:

- 1) zakładzie górniczym albo zakładzie lub
- 2) podmiocie wykonującym w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.

5. Praktyką ratowniczą jest, w zależności od rodzaju czynności, okres pracy:

- 1) w służbach ratownictwa górniczego przedsiębiorcy w określonym w art. 53 ust. 3 rodzaju zakładu górniczego;
- 2) na stanowisku ratownika górniczego w określonym w art. 53 ust. 3 rodzaju zakładu górniczego;
- 3) na stanowisku zawodowego ratownika górniczego w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności ratownictwa górniczego dla określonego w art. 53 ust. 3 rodzaju zakładu górniczego;
- 4) na stanowisku kierownictwa lub specjalistów w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności ratownictwa górniczego dla określonego w art. 53 ust. 3 rodzaju zakładu górniczego.

6. Praktyką w zakresie uregulowanym niniejszym rozdziałem są również okresy pracy w organach nadzoru górniczego lub w innych organach nadzoru i kontroli warunków pracy, obejmujące wykonywanie nadzoru i kontroli nad czynnościami określonymi w art. 53.

Art. 56. 1. Wykonywanie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 4, wymaga:

- 1) posiadania wykształcenia, przez:
 - a) ukończenie szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej o profilu ogólnym albo
 - b) ukończenie szkoły ponadpodstawowej i posiadanie tytułu kwalifikacyjnego w zawodzie określonym w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego w grupie „technicy” lub w grupie „robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy”, albo

- c) ukończenie szkoły ponadgimnazjalnej i posiadanie kwalifikacji w zawodzie określonym w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego w grupie „technicy” lub w grupie „robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy”;
- 2) odbycia praktyki, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2 stażem pracy lub okresem szkolenia praktycznego na stanowisku oraz rodzajem wykonywanych czynności;
- 3) odbycia kursu specjalistycznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2 lub - w przypadku czynności wymienionych w art. 53 ust. 4 pkt 1 lit. a, b i h-j, pkt 2 lit. a i b oraz pkt 3 - odbywania tego kursu z częstotliwością określoną w tych przepisach;
- 4) posiadania dodatkowych kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2 - w przypadku czynności wymienionych w art. 53 ust. 4 pkt 1 lit. i i j, pkt 2 lit. c i d oraz pkt 3 lit. c i d;
- 5) posiadania aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak zaburzeń psychicznych, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1375), lub aktualnego orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego; zakres i częstotliwość badań dla poszczególnych czynności określają przepisy wydane na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2;
- 6) posiadania minimalnego wieku określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2.

2. Przepis ust. 1 pkt 5 nie dotyczy osób wykonujących czynności wymienione w art. 53 ust. 4 pkt 1 lit. a i b, pkt 2 lit. a i b oraz pkt 3 lit. a i b. Do osób tych stosuje się wymagania określone w art. 13 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1329).

Art. 57. 1. Ukończenie studiów wyższych dokumentuje się dyplomem ich ukończenia, potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego.

2. Zakres ukończonych studiów wyższych dokumentuje się na podstawie:

- 1) nazw kierunków studiów - jeżeli dany kierunek nie obejmował specjalności, lub
- 2) nazw kierunków studiów i specjalności w ramach tych kierunków, lub

3) obszarów lub profili kształcenia, określonych w dyplomie ukończenia studiów lub w suplementach do tego dyplomu.

3. Ukończenie studiów podyplomowych dokumentuje się świadectwem ich ukończenia.

4. Ukończenie szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej o profilu ogólnym dokumentuje się świadectwem jej ukończenia.

5. Posiadanie kwalifikacji zawodowych dokumentuje się świadectwem lub dyplomem uzyskania tytułu zawodowego albo dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe.

6. Odbycie kursu specjalistycznego dokumentuje się zaświadczeniem o jego ukończeniu.

Art. 58. 1. Wykonywanie czynności:

1) kierowników działów: górniczego, techniki strzałowej, tępaków, wentylacji, energomechanicznego oraz energomechanicznego do spraw obiektów podstawowych w:

a) podziemnych zakładach górniczych:

- wydobywających węgiel kamienny lub
- wydobywających rudy metali, lub
- wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, lub

b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną, lub

c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, lub

d) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1:

- pkt 1 lub 5, lub
- pkt 2 lub 5, lub
- pkt 3 lub 5, lub
- pkt 4 lub 5,

2) w wyższym dozorze ruchu oraz w dozorze ruchu w specjalności: górniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej - maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej - maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej - teletechnicznej i automatyki, mierniczej oraz geologicznej w:

a) podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny lub

b) podziemnych zakładach górniczych wydobywających rudy metali, lub

- c) podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali,
- 3) kierownika ruchu, kierowników działów: górniczego oraz energomechanicznego oraz w wyższym dozorcze ruchu w specjalności górniczej, mierniczej oraz geologicznej w:
- a) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny lub
 - b) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych, lub
 - c) odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
- 4) kierownika ruchu w:
- a) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi:
 - węglowodory lub
 - kopaliny inne niż węglowodory, lub
 - b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, lub
 - c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową, lub
 - d) zakładach wykonujących roboty geologiczne:
 - służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów, lub
 - służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, lub
 - służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,
- 5) kierowników działów: górniczego lub wiertniczego oraz energomechanicznego w:
- a) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi:
 - węglowodory lub
 - kopaliny inne niż węglowodory, lub
 - b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, lub
 - c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową, lub

- d) zakładach wykonujących roboty geologiczne:
- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów, lub
 - służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, lub
 - służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,
- 6) w wyższym dozorze ruchu w specjalności: górniczej lub wiertniczej, mierniczej oraz geologicznej w:
- a) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi:
- węglowodory lub
 - kopaliny inne niż węglowodory, lub
- b) zakładach wykonujących roboty geologiczne:
- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów, lub
 - służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, lub
 - służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,
- 7) kierownika działu geofizyka i technika strzałowa oraz czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizyka i technika strzałowa w:
- a) zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów, lub
- b) zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,
- 8) kierownika działu ochrona środowiska w:
- a) podziemnych zakładach górniczych lub
- b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną, lub
- c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, lub
- d) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1, lub
- e) odkrywkowych zakładach górniczych, lub

f) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi:

- węglowodory, lub
- kopaliny inne niż węglowodory, lub

g) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, lub

h) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową, lub

i) zakładach wykonujących roboty geologiczne:

- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów, lub
- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, lub
- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,

9) w wyższym dozorcze ruchu w specjalności: budowlanej oraz ochrona środowiska w:

a) podziemnych zakładach górniczych lub

b) odkrywkowych zakładach górniczych, lub

c) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi:

- węglowodory, lub
- kopaliny inne niż węglowodory, lub

d) zakładach wykonujących roboty geologiczne:

- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów, lub
- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami, lub
- służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu wód podziemnych lub wykonywane w celu wykorzystania ciepła Ziemi,

10) w dozorcze ruchu w specjalności: budowlanej oraz ochrona środowiska w podziemnych zakładach górniczych

- wymaga stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania tych czynności, w drodze świadectwa wydanego przez dyrektora okręgowego urzędu górniczego.

2. Wykonywanie czynności:

1) kierownika ruchu w:

a) podziemnych zakładach górniczych:

- wydobywających węgiel kamienny lub
- wydobywających rudy metali, lub
- wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, lub

b) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną, lub

c) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, lub

d) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1:

- pkt 1 lub 5, lub
- pkt 2 lub 5, lub
- pkt 3 lub 5, lub
- pkt 4 lub 5,

2) mierniczego górniczego w:

a) zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 albo

b) zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,

3) geologa górniczego w:

a) zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 albo

b) zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,

4) geofizyka górniczego w:

a) zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 albo

b) zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,

5) kierownika jednostki ratownictwa górniczego albo kierownika okręgowej stacji ratownictwa górniczego - w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności dla podziemnych zakładów górniczych,

6) kierownika jednostki ratownictwa górniczego - w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności dla zakładów górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze

- wymaga stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania tych czynności, w drodze świadectwa wydanego przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

3. Wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w:

1) podziemnych zakładach górniczych lub

2) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną, lub

3) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, lub

4) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1

- wymaga stwierdzenia kwalifikacji mierniczego górniczego w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1.

4. Wykonywanie czynności kierownika działu mierniczego w:

1) odkrywkowych zakładach górniczych lub

2) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi, lub

3) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, lub

4) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową

- wymaga stwierdzenia kwalifikacji mierniczego górniczego w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 albo kwalifikacji mierniczego górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze.

5. Wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w:

1) podziemnych zakładach górniczych lub

2) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną, lub

3) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, lub

4) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1

- wymaga stwierdzenia kwalifikacji geologa górniczego w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1.

6. Wykonywanie czynności kierownika działu geologicznego w:

1) odkrywkowych zakładach górniczych lub

2) zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi, lub

3) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą otworową, lub

4) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową
- wymaga stwierdzenia kwalifikacji geologa górniczego w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 albo kwalifikacji geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze.

7. W przypadku stanowisk kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego albo zakładu, niewymienionych w ust. 1 i 2, nie stwierdza się kwalifikacji do wykonywania określonych czynności, a powierzenie ich wykonywania następuje po sprawdzeniu przez pracodawcę spełnienia wymagań określonych odpowiednio w art. 54 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 oraz art. 55 ust. 1-4 i 6, a także w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2, albo wymagań określonych w art. 53 ust. 2 pkt 1 oraz na podstawie art. 53 ust. 2 pkt 2. Zaświadczenie pracodawcy o spełnieniu tych wymagań przechowuje się w aktach osobowych pracownika.

8. W przypadku stanowisk, na których są wykonywane czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego, nie stwierdza się kwalifikacji do wykonywania określonych czynności, a powierzenie ich wykonywania następuje po sprawdzeniu przez pracodawcę spełnienia wymagań określonych w art. 56 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2. Zaświadczenie pracodawcy o spełnieniu tych wymagań przechowuje się w aktach osobowych pracownika.

Art. 59. 1. Stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności kierownika ruchu zakładu górniczego albo zakładu, kierowników działów ruchu zakładu górniczego albo zakładu, kierownika jednostki ratownictwa górniczego oraz kierownika okręgowej stacji ratownictwa górniczego - w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności dla podziemnych zakładów górniczych, a także kierownika jednostki ratownictwa górniczego - w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, wykonujących czynności dla zakładów górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze, stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności zastępców tych osób.

2. Stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności mierniczego górniczego w:

- 1) zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności:
 - a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
 - b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu mierniczego w zakładach górniczych,
 - c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach górniczych;
- 2) zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności:
 - a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
 - b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu mierniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,
 - c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze.

3. Stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności geologa górniczego w:

- 1) zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności:
 - a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
 - b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu geologicznego w zakładach górniczych,
 - c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach górniczych;

2) zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności:

- a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
- b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu geologicznego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,
- c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze.

4. Stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności geofizyka górniczego w:

1) zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności:

- a) kierownika oraz zastępcy kierownika działu tępai w podziemnych zakładach górniczych,
- b) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizycznej w podziemnych zakładach górniczych,
- c) kierownika oraz zastępcy działu geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,
- d) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami;

2) zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności:

- a) kierownika oraz zastępcy działu geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,

b) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami.

Art. 60. 1. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności kierownika ruchu określonego w art. 58 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 pkt 1 rodzaju zakładu górniczego albo zakładu oraz kwalifikacje zawodowe wymagane od kierownika określonego w art. 58 ust. 1 pkt 1, 3, 5, 7 i 8 działu ruchu zakładu górniczego albo zakładu może wykonywać czynności kierownika tego działu bez stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania tych czynności.

2. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności kierownika określonego w art. 58 ust. 1 pkt 1, 3, 5, 7 i 8 działu ruchu, w określonej w art. 58 ust. 1 pkt 2, 3, 6, 7 i 9 specjalności w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu albo w określonej w art. 58 ust. 1 pkt 2 i 10 specjalności w dozorze ruchu podziemnego zakładu górniczego może wykonywać czynności na stanowisku obejmującym więcej niż jeden z tych rodzajów czynności bez stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania pozostałych czynności.

3. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności kierownika ruchu zakładu górniczego, czynności kierownika działu ruchu lub czynności w wyższym dozorze ruchu w zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi lub zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory oraz wody lecznicze będące kopalinami może wykonywać te czynności w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny lecznicze bez stwierdzenia kwalifikacji do ich wykonywania w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych.

4. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności kierownika działu ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny, w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych lub w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych może wykonywać czynności kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny na podstawie koncesji udzielonej przez starostę bez stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania tych czynności w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych.

5. Osoba posiadająca stwierdzone kwalifikacje do wykonywania czynności w wyższym dozorcze ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny, w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych lub w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych może wykonywać czynności:

1) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego,

2) kierownika oraz zastępcy kierownika działu ruchu zakładu górniczego

- w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny na podstawie koncesji udzielonej przez starostę bez stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania tych czynności w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych.”;

5) w art. 61 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego określenie kwalifikacji, o których stwierdzenie ubiega się kandydat, następuje z uwzględnieniem klasyfikacji określonej w art. 58 ust. 1 lub 2.”;

6) w art. 62 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dopuszcza kandydata do egzaminu po ustaleniu, że kandydat spełnia wymagania dla określonej we wniosku kategorii kwalifikacji do wykonywania, dozоровania i kierowania pracami geologicznymi albo posiada wymagane kwalifikacje zawodowe;”;

7) w art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku kwalifikacji do wykonywania, dozоровania i kierowania pracami geologicznymi terminy i miejsca przeprowadzenia egzaminów ustalają organy

właściwe do stwierdzenia kwalifikacji. Informacje w tych sprawach zamieszcza się na stronie Biuletynu Informacji Publicznej organu właściwego do stwierdzenia kwalifikacji, co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym dniem egzaminu.”;

8) w art. 64 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku kwalifikacji do wykonywania, dozoru i kierowania pracami geologicznymi – znajomość przez kandydata przepisów prawa geologicznego i górniczego w kategorii I–XI/XII, prawa wodnego w kategorii IV i V, prawa budowlanego w kategorii VI i VII oraz przepisów prawa ochrony środowiska w kategorii I–IX/X, a także posiadanie przez kandydata umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy zawodowej – w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności objętych kwalifikacjami.”;

9) w art. 65 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego kandydat, który uzyskał negatywny wynik egzaminu, może przystąpić do ponownego egzaminu nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono egzamin.”;

10) w art. 69 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wymagania dla poszczególnych kategorii kwalifikacji do wykonywania, dozoru i kierowania pracami geologicznymi, w tym wymiar praktyki liczonej od dnia uzyskania tytułu zawodowego i kwalifikacji zawodowych;”;

11) użyte w art. 69 w ust. 1 w pkt 2 oraz w art. 112 w ust. 5 wyrazy „art. 53 ust. 6” zastępuje się wyrazami „art. 53 ust. 4”;

12) w art. 210 wprowadza się następujące zmiany:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Uprawnienia kategorii IX uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy uznaje się za odpowiadające uprawnieniom kategorii IX/X.

1b. Osoby, które na podstawie dotychczasowych przepisów uzyskały stwierdzenie kwalifikacji:

1) Kategorii XI – mogą wykonywać czynności określone w art. 50 ust. 2 pkt 11;

2) Kategorii XII – mogą wykonywać czynności określone w art. 50 ust. 2 pkt 11.”;

13) po art. 210 dodaje się art. 210a w brzmieniu:

„1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) umarza się postępowania o stwierdzenie kwalifikacji kategorii X;
- 2) umarza się postępowania o stwierdzenie kwalifikacji XI dla osób, które:
 - a) złożyły wnioski o stwierdzenie kwalifikacji kategorii XI i jednocześnie kategorii XII lub
 - b) posiadają stwierdzone kwalifikacje kategorii XII;
- 3) umarza się postępowania o stwierdzenie kwalifikacji kategorii XII dla osób, które posiadają stwierdzone kwalifikacje kategorii XI.

2. W dniu, w którym mija 2 lata od dnia wejścia w życie ustawy umarza się postępowania o stwierdzenie kwalifikacji wszczęte przed 1 stycznia 2012 r.”.

Art. 20. 1. Osoby, które ukończyły szkolenie specjalistów ochrony przeciwpożarowej, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, mogą wykonywać czynności, o których mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy, do czasu utraty ważności zaświadczenia.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, których zaświadczenie utraciło ważność stają się inspektorami ochrony przeciwpożarowej i mogą wykonywać czynności, o których mowa w art. 4 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 3, przez rok od utraty ważności zaświadczenia stwierdzającego ukończenie szkolenia specjalistów ochrony przeciwpożarowej.

Art. 21. 1. Strażacy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ukończyli wyłącznie szkolenie podstawowe, o którym mowa w art. 16a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, otrzymują pierwszy stopień podoficerski po ukończeniu szkolenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 16a ust. 4 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

2. Szkolenia uzupełniające, o których mowa w ust. 1, organizuje się do czasu wyczerpania potrzeb szkoleniowych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2020 r. na zasadach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu strażak po odbyciu wyłącznie szkolenia podstawowego lub równorzędnego, nie uprawnia do zajmowania stanowisk podoficerskich.

Art. 22. Strażacy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie spełniają wymagań kwalifikacyjnych, określonych w art. 36 ust. 3-6 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują dotychczas zajmowane stanowiska służbowe.

Art. 23. Dyrektor instytucji kultury w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonuje czynności określonych w art. 31d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24 1. Wartość odpowiadającą niezamortyzowanej części wartości początkowej podlegających amortyzacji aktywów trwałych otrzymanych nieodpłatnie lub sfinansowanych z dotacji, których wartość zwiększyła przed dniem 1 stycznia 2012 r. fundusz instytucji kultury, może podlegać przeniesieniu na rozliczenia międzyokresowe przychodów, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330).

2. Wartość odpowiadającą niezamortyzowanej części wartości początkowej podlegających amortyzacji aktywów trwałych ustala się na dzień 31 grudnia 2012 r.

3. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, następuje nie później niż na dzień 31 grudnia 2013 r.

4. Rozliczenie wartości przychodów przeniesionych, na podstawie ust. 1, następuje zgodnie z art. 41 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

5. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 4, ma zastosowanie do odpisów amortyzacyjnych dokonanych od dnia 1 stycznia 2013 r.”

Art. 25. 1. Do wniosków, o których mowa w art. 23 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Wyłączenia, o których mowa w art. 23 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dotyczą poręczeń wypłaty odszkodowania za zniszczone, uszkodzone lub skradzione eksponaty wystawowe, udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. 1. Zezwolenia i decyzje wydane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym zachowują ważność.

2. Zezwolenia wydane na podstawie art. 38 ust. 1 oraz art. 50b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym zachowują ważność pod warunkiem przekazania Komisji Nadzoru Finansowego przez podmioty, które są uprawnione na podstawie tych zezwoleń, listy osób i regulacji wewnętrznych, o których mowa odpowiednio

w art. 39 ust. 2 pkt 4 oraz art. 41a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Przekazanie następuje najpóźniej po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Maklerów giełd towarowych wpisanych na listę maklerów giełd towarowych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie art. 27 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, uznaje się za osoby spełniające wymogi określone w art. 41a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej przez osoby wpisane na listę maklerów giełd towarowych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, określony w art. 53 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spoczywa nadal na tych osobach po jej wejściu w życie.

Art. 27. Uprawnienia do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 12b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu dotychczasowym, uprawniają do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zajmowania bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej o odpowiedniej specjalności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 12b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez czas określony w dotychczasowym uprawnieniu.

Art. 28. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały uprawnienia w zakresie kierowania pracami konserwatorskimi lub ich samodzielnego wykonywania albo kierowania robotami budowlanymi lub wykonywania nadzoru inwestorskiego na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują te uprawnienia.

Art. 29. Do postępowań w sprawach wydawania pozwoleń, w zakresie ustalania kwalifikacji niezbędnych do kierowania i samodzielnego wykonywania prac konserwatorskich, prac restauratorskich, badań konserwatorskich i architektonicznych, kierowania robotami budowlanymi oraz wykonywania nadzoru inwestorskiego, przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, a także kierowania i samodzielnego wykonywania badań archeologicznych, wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 15 i niezakończonych do dnia wejścia niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 30. Do wniosków o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, złożonych do Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie ustawy zmienianej w art. 17 i nierozpatrzonej

do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 17, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 31. 1. Pozostają w mocy decyzje, świadectwa, zaświadczenia oraz inne dokumenty dotyczące kwalifikacji osób oraz ograniczeń dotyczących ich wykonywania, wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem decyzji świadectw, zaświadczeń oraz innych dokumentów, o których mowa w art. 19 pkt 12 i 13.

2. Pozostają w mocy uprawnienia do wykonywania czynności nabyte na podstawie ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym łącznie ze stwierdzeniem kwalifikacji, z wyjątkiem decyzji świadectw, zaświadczeń oraz innych dokumentów, o których mowa w art. 19 pkt 12 i 13,

3. Pozostają w mocy wymagania dotyczące przygotowania i doświadczenia zawodowego do wykonywania czynności w średnim i niższym dozorcze ruchu, określone na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym.

4. Osoby, które na podstawie ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym uzyskały stwierdzenie kwalifikacji osób kierownictwa lub dozoru ruchu w podziemnych zakładach górniczych, niezależnie od rodzaju wydobywanej kopaliny, mogą wykonywać czynności osób kierownictwa tego samego szczebla w tym samym dziale ruchu lub czynności osób dozoru ruchu tego samego szczebla w tej samej specjalności technicznej w:

- 1) zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji metodą podziemną;
- 2) zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną;
- 3) zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1.

5. Osoby, które na podstawie ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym uzyskały stwierdzenie kwalifikacji:

- 1) do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy, mogą wykonywać czynności:
 - a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
 - b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu mierniczego w zakładach górniczych,

- c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach górniczych;
- 2) do wykonywania czynności mierniczego górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze, mogą wykonywać czynności:
- a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
 - b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu mierniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,
 - c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności mierniczej w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze;
- 3) do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 tej ustawy, mogą wykonywać czynności:
- a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
 - b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu geologicznego w zakładach górniczych,
 - c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach górniczych;
- 4) do wykonywania czynności geologa górniczego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze, mogą wykonywać czynności:
- a) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny bez użycia środków strzałowych,
 - b) kierownika oraz zastępcy kierownika działu geologicznego w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,
 - c) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geologicznej w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze;
- 5) do wykonywania czynności geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych, mogą wykonywać czynności:
- a) kierownika oraz zastępcy kierownika działu tępaków w podziemnych zakładach górniczych,
 - b) w wyższym dozorze ruchu w specjalności geofizycznej w podziemnych zakładach górniczych,

c) kierownika oraz zastępcy działu geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami,

d) w wyższym dozorcze ruchu w specjalności geofizyka i technika strzałowa w zakładach wykonujących roboty geologiczne, służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż węglowodorów lub służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin innych niż węglowodory oraz wody podziemne będące kopalinami.

6. Osoby, które na podstawie ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym uzyskały stwierdzenie kwalifikacji osób średniego lub niższego dozoru ruchu w zakładach górniczych albo zakładach, mogą wykonywać czynności osób dozoru ruchu, inne niż czynności wyższego dozoru ruchu, w rodzaju zakładu górniczego albo zakładu oraz w specjalności technicznej, określonych w decyzji albo świadectwie, stwierdzających kwalifikacje.

7. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niewymagające przed tym dniem stwierdzenia kwalifikacji, mogą nadal wykonywać te czynności.

8. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały czynności osób średniego lub niższego dozoru ruchu w zakładach górniczych albo zakładach, niewymagające przed tym dniem stwierdzenia kwalifikacji, mogą wykonywać czynności osób dozoru ruchu, inne niż czynności wyższego dozoru ruchu, w rodzaju zakładu górniczego albo zakładu oraz w specjalności technicznej, określonych w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 58 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 19.

9. Jeżeli osoby wykonujące czynności osób kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego albo zakładu, niewymienione w art. 58 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie posiadają świadectwa stwierdzającego kwalifikacje do wykonywania tych czynności, zaświadczenia, o których mowa w art. 58 ust. 7 tej ustawy, zostaną wydane w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

10. Jeżeli osoby wykonujące czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego, o których mowa w art. 53 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie posiadają świadectwa stwierdzającego kwalifikacje do wykonywania tych czynności, zaświadczenia, o których mowa w art. 58 ust. 4 tej ustawy, zostaną wydane w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

11. Osoby wykonujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy czynności operatora: samojezdnych maszyn przodkowych, maszyn do robót strzałowych, maszyn do obrywki, maszyn do stawiania obudowy podporowej lub maszyn do stawiania obudowy kotwowej w podziemnych zakładach górniczych lub operatora: pojazdów pozaprzodkowych i samojezdnych maszyn pomocniczych, pojazdów do przewozu osób lub pojazdów do przewozu środków strzałowych w podziemnych zakładach górniczych mogą nadal wykonywać te czynności, do dnia upływu okresu aktualności orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego.

Art. 32. 1. Pozostają w mocy, przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, decyzje wydane na podstawie art. 112 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym, zatwierdzające programy szkolenia:

- 1) osób średniego i niższego dozoru ruchu podziemnego zakładu górniczego;
- 2) operatora: samojezdnych maszyn przodkowych, maszyn do robót strzałowych, maszyn do obrywki, maszyn do stawiania obudowy podporowej lub maszyn do stawiania obudowy kotwowej w podziemnych zakładach górniczych;
- 3) operatora: pojazdów pozaprzodkowych i samojezdnych maszyn pomocniczych, pojazdów do przewozu osób lub pojazdów do przewozu środków strzałowych w podziemnych zakładach górniczych.

2. Przekazanie do zatwierdzenia programów szkolenia:

- 1) osób dozoru ruchu podziemnego zakładu górniczego,
- 2) operatora maszyn do robót strzałowych oraz pojazdów do przewozu osób lub środków strzałowych pod ziemią

- nastąpi w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Pozostają w mocy decyzje wydane na podstawie art. 112 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym, zatwierdzające programy szkolenia osób kierownictwa i dozoru ruchu podziemnego zakładu górniczego, niewymienionych w ust. 1 pkt 1, oraz osób wykonujących, niewymienione w ust. 1 pkt 2 i 3, czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego, o których mowa w art. 53 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33. Do postępowań w sprawie stwierdzenia kwalifikacji wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 19 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem postępowań dotyczących uprawnień, o których mowa w art. 19 pkt 12 i 13, o których mowa w art. 19 pkt 12 i 13.

Art. 34. 1. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zawartych w art. 16a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3, art. 36 ust. 9 i art. 53 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, art. 31 d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, art. 32 ustawy zmienianej w art. 6, art. 2f ustawy zmienianej w art. 7 i art. 69 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 19, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 16a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3, art. 36 ust. 9 i 11 ustawy zmienianej w art. 4, art. 31d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, art. 32 ustawy zmienianej w art. 6, art. 2f ustawy zmienianej w art. 7, art. 12b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11 i art. 69 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, który wchodzi w życie po upływie 3 lat od dnia ogłoszenia oraz art. 5 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

**Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym**

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawa Karnego

Wojciech Ulitko